

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B., a.s.**, so sídlom v K., zastúpenej JUDr. J. C., advokátom so sídlom v K., proti povinnej **U., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. D. V., advokátkou so sídlom v B., **o vymoženie 52 000 450,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 3 Er 144/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. marca 2008 sp.zn. 16 CoE 22/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 15. februára 2008 č.k. 3 Er 144/2004-433 vo výroku, ktorým zastavil exekúciu vedenú súdnou exekútorkou Mgr. M. Z., so sídlom exekútorského úradu v M., pod sp.zn. EX X., na základe poverenia súdu č. X. z 20.2.2004. Zároveň odmietol odvolanie oprávnenej proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o trovách konania a rozhodol aj o nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania povinnej. Potvrdenie prvostupňového uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou poukazujúc najmä na to, že v dôsledku skoršieho právoplatného rozhodnutia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú neostávala okresnému súdu iná možnosť, než exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm.g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) zastaviť. Odmietnutie odvolania oprávnenej proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o trovách konania odôvodnil jeho subjektívnou neprípustnosťou, pretože oprávnenej týmto výrokom neboli uložené žiadne povinnosti a teda nebola ním nijako negatívne dotknutá

(vo výroku o trovách exekúcie bola uložená povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke trovy exekúcie 1 336 860,80 Sk povinnej).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby zrušil aj uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto súdu. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nedostatočnom (arbitrárnom) odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu a teda v jeho nepreskúmateľnosti. Namietala tiež neurčitosť a nezrozumiteľnosť výrokovej časti uznesenia súdu prvého stupňa, keďže podľa nej z neho nebolo zrejmé, či ide o zastavenie exekúcie v celom rozsahu, tzn. v časti istiny aj príslušenstva, alebo nie. Poukazovala na to, že aj prvostupňové uznesenie je nepreskúmateľné a i vecne nesprávne.

Povinná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani prípustnosť dovolania z dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p., na ktorý poukazovala dovolateľka, t.j. odňatie možnosti konať pred súdom, ku ktorému podľa nej malo dôjsť nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa o nevyhnutnosti zastavenia exekúcie v dôsledku predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o jej vyhlásení za neprípustnú. Zaujal aj stanovisko k námietke oprávnenej o údajnej neurčitosti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o rozsahu zastavenia exekúcie, poukazujúc na to, že pokiaľ vo výroku rozhodnutia nie je uvedené zastavenie exekúcie len v časti, platí, že sa zastavuje v celom rozsahu. V súvislosti s námietkami oprávnenej smerujúcimi proti vecnej správnosti predchádzajúceho rozhodnutia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú celkom postačujúco odkázal na dôvody uvedené v jeho uznesení z 25.7.2007 sp.zn. 17 CoE 61/2007. Dovolací súd k tomu len poznamenáva, že námietky týkajúce sa vecnej správnosti právoplatného rozhodnutia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, vzhľadom na záväznosť takéhoto rozhodnutia, neboli právne významné, preto nebolo ani potrebné sa nimi opätovne zaoberať. Odvolací súd tiež správne konštatoval, že úmysel oprávnenej podať podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, nie je dôvodom na zrušenie uznesenia súdu prvého stupňa a správne rozhodol aj o odmietnutí dovolania oprávnenej proti výroku o trovách exekúcie z dôvodu jeho subjektívnej neprípustnosti.

So zreteľom na uvedené dovolanie oprávnenej podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy povinnej v súvislosti s vyjadrením jej zástupkyne k dovolaniu nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová